

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15866/2022
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље Стамбене заједнице АА из ..., коју заступа Невена Михаиловић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1243/21 од 10.03.2022. године, на седници одржаној 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1243/21 од 10.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1243/21 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1243/21 од 10.03.2022. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 33/20 од 14.04.2021. године којом је у целини укинут платни налог Основног суда у Ваљеву Пл 184/19 од 09.12.2019. године (став први изреке), одбијен тужбени захтев за исплату 2.451,04 динара са законском затезном каматом од 01.12.2019. године до исплате (став други изреке) и тужени обавезан да накнади тужиљи трошкове парничног поступка од 14.359,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на разлоге из члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), изузетно правно средство које се због погрешне примене материјалног права може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. У конкретном спору правноснажном пресудом је укинут платни налог целини и одбијен тужбени захтев тужиле с обзиром да је претежан део главног дуга намирен после утужења, а да је дуг у преосталом делу застарео. Тужилца ревизијом само паушално излистава основе прописане чланом 404. став 1. ЗПП као могуће разлоге за изузетну дозвољеност ревизије али уз ревизију не прилаже другачије судске одлуке, нити на други начин доказује постојање различитих судских одлука у чињеничној и правној ситуацији сличној оној каква је у конкретном случају. С обзиром на изложено, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић